

Sygnatura akt VI W 5605/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2015 roku

Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Śródmieścia VI Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Krzysztof Korzeniewski

Protokolant: Katarzyna Kraska

po rozpoznaniu w dniu 16 marca 2015 roku

sprawy przeciwko W. Z. synowi M. i S. z domu Chmura

urodzonego (...) w O.

obwinionego o to, że

w dniu 11 października 2013 roku około godz. 17:00 we W. spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym w taki sposób, że kierując samochodem marki I. rej. DW 504NG jechał lewym kończącym się pasem ruchu ul. (...) od strony mostu S. w kierunku mostu G. i przed końcem pasa ruchu, na wysokości posesji nr (...) podczas zmiany pasa ruchu z lewego na środkowy nie zachował szczególnej ostrożności oraz nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu, w wyniku czego doszło do kolizji z samochodem marki O. (...) nr rej. (...), którego kierujący jechał środkowym pasem ruchu do jazdy na wprost z tego samego i w tym samym kierunku ruchu.

tj. o czyn z art. 86 § 1 kw w związku z art. 22 ust. 1 i 4 prd

uznaje obwinionego W. Z. za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, stanowiącego wykroczenie z art. 86 § 1 kw i za to na podstawie art. 86 § 1 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 1000 (jeden tysiąc) złotych.

UZASADNIENIE

W. Z. w dniu 11 października 2013 r. około godz. 17.00 we W. prowadził samochód marki I. nr rej. (...). Jechał on lewym skrajnym pasem od strony Ronda (...) w kierunku Mostu G.. Pas ten stopniowo zanika i pas środkowy staje się zewnętrznym lewym pasem. W tym czasie tymże środkowym pasem jechał samochód marki O. (...) nr rej. (...), kierowany przez J. K.. Przed skrzyżowaniem z ul. (...) utworzył się zator drogowy. Pojazdy jadące w kolumnie kolejno się zatrzymywały. Zaczął hamować samochód marki M. poprzedzający samochód marki O. (...) nr rej. (...). Odległość między tymi samochodami uniemożliwiła wjazd pomiędzy nie innego samochodu z zewnętrznego pasa. Po chwili zaczął i hamować także samochód marki O. (...). W tym momencie samochód marki I. nr rej. (...) znajdował się blisko linii rozdzielającej pasy. W. Z. kontynuował jazdę, po czym bez włączenia kierunkowskazu zjechał na środkowy pas ruchu, którym jechał samochód marki O. (...), w tym właśnie miejscu. W tym czasie samochód marki O. (...) znajdował się w końcowej fazie zatrzymywania się. W rezultacie doszło do kolizji obu pojazdów. J. K. nie miał możliwości uniknięcia kolizji. W jej wyniku w samochodzie marki I. doszło do uszkodzenia tylnego prawego koła, drzwi tylnych prawych, nadkola prawego tylnego. Natomiast w samochodzie marki O. (...) uszkodzone zostało przednie lewe koło, przedni zderzak oraz przedni lewy błotnik.

dowód: notatka urzędowa k. 3;
monitoring miejski k. 13;
nagranie rejestratora jazdy k. 14;
zeznania M. M. (2) k. 55;
zeznania J. K. k. 56;
opinia biegłego D. K. k. 119-129,
134-136;

W. Z. był wielokrotnie karany za wykroczenia przeciw porządkowi i bezpieczeństwu w komunikacji. Poczynając od 3 września 2009 r. odnotowano 15 takich ukarań. Nie był natomiast karany za przestępstwa. Utrzymuje się z wynagrodzenia w kwocie 8.000 zł miesięcznie.

dowód: informacja k. 24-25;
karta karna k. 26;
dane osobopoznawcze k. 61-62;

W. Z. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż zmienił pas ruchu z lewego na prawy, gdyż wcześniej miał włączony kierunkowskaz. W czasie gdy rozpoczął manewr zmiany pasa ruchu samochód marki O. (...) stał. Pomiędzy samochodem marki O. (...) a samochodem go poprzedzającym zaistniała luka umożliwiająca mu zmianę pasa ruchu.

vide: wyjaśnienia W. Z. k. 61-63;

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na notatce urzędowej, monitoringu miejskim, nagraniu rejestratora jazdy, opinii biegłego D. K..

Podstawowym materiałem stały się nagrania video obrazujące przebieg zdarzenia. Nie ma jakichkolwiek wątpliwości co do ich autentyczności i rzetelności. Nagranie monitoringu miejskiego oraz rejestratora jazdy niemal identycznie przedstawiają zdarzenie co nie pozwala mieć jakichkolwiek wątpliwości co do prawidłowości utrwalonego w nich zapisu i jego zgodności ze stanem rzeczywistym. Materiał ten sposób niezwykle czytelny i niewątpliwy oddaje zdarzenie, Dlatego stał się wystarczającą podstawą ustaleń w zakresie przebiegu zdarzenia.

Biegły D. K. odniósł się rzeczowo do całości materiału dowodowego, jednak za podstawę analizy technicznej wraz z analizą sytuacji kolizyjnej przyjął zapis z zapis z monitoringu oraz rejestratora, dokonując w sposób niewątpliwy i rzetelny ich opisu. W toku rozprawy dokonano edycji tego materiału dostrzegając jego całkowitą zgodność z wywodami biegłego, co czyni uzasadnionymi jego wnioski.

Notatka urzędowa niewątpliwie wskazuje czas i miejsce zdarzenia oraz uszkodzenia pojazdów. W tym zakresie stała się ona podstawą ustaleń.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego jako sprzecznym z materiałem video omówionym powyżej.

Sąd pominął jako niewnoszące istotnego materiału: załącznik do notatki, protokoły badania trzeźwości i inne pisma które nie stały się podstawą ustaleń.

Sąd pominął także zeznania M. M. (2) oraz J. K. widząc ich nieczytelność oraz ogólnikowość. Zwraca tu uwagę iż zeznania J. K. nie są jednoznaczne jak i nie są w całości adekwatne do materiału video. Pominięta została

również opinia biegłego K.. Biegły K. nie potrafił rzeczowo odnieść się do oceny zachowania J. K. w aspekcie zasady ograniczonego zaufania.

Sąd zważył.

W świetle dokonanych ustaleń W. Z. podjął manewr zmiany pasa ruchu bez warunków ku temu, w wyniku czego doszło do kolizji z innym pojazdem.

Zmiana pasa ruchu jest manewrem, który zgodnie z art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2005 r. Nr 108, poz. 908 z późn. zm.) wymaga od kierującego zachowania szczególnej ostrożności.

Szczególna ostrożność jest większa od ostrożności zwykłej. Polega ona na zwiększeniu uwagi oraz dostosowaniu zachowania uczestnika ruchu do warunków i sytuacji zmieniających się na drodze, w stopniu umożliwiającym odpowiednio szybkie reagowanie. Chodzi o to, że w wypadkach gdy przepisy wymagają zachowania szczególnej ostrożności, uczestnik ruchu lub inna osoba znajdująca się na drodze powinna zwiększyć uwagę i tak postępować, by móc odpowiednio szybko zareagować na zmieniające się warunki i sytuację na drodze. Właściwa realizacja zasady szczególnej ostrożności polega zatem na pełnej koncentracji uwagi oraz uaktywnieniu zdolności przewidywania, a w przypadku braku intuicji - dołożeniu wszelkich starań do pobudzenia wyobraźni (por. R.A.Stefański: Prawo o ruchu drogowym. Komentarz, Dom Wydawniczy ABC 2005, s. 67; B.Kotowski: Ustawa Prawo o ruchu drogowym. Komentarz praktyczny, Dom Wydawniczy ABC 2002, s.164-165).

W. Z. podejmując ten manewr, w sposób i w okolicznościach utrwalonych w materiale video, bezdyskusyjnie uchybił tej zasadzie, co nawet nie wymaga dalszego komentarza wobec oczywistości przebiegu zdarzenia utrwalonego w tym materiale. W wyniku tego doprowadził do zaistnienia niebezpieczeństwa w ruchu drogowym, które zmaterializowało się w postaci kolizji samochodów. Tym samym dopuścił się on wybryku z art. 86 § 1 kw.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze jej społeczne oddziaływanie oraz aspekt wychowawczy względem obwinionego a także jego sytuację majątkową.

Jako okoliczność obciążającą dostrzeżono uprzednią wielokrotną karalność obwinionego za podobne wykroczenia.

Okoliczności łagodzących nie dostrzeżono.